

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;

ΙΓ'.

ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ. — Ο ΦΟΒΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ, Ο ΦΟΒΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΙ' Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΗΣ...ΑΝΔΡΙΚΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ!

Η δις Ρ. Π. (δόος Ἰγγλέση, Ἀθήνα), μᾶς γράφει :
 Ὑαγαπητὸ «Μπουκέτο». Τὸ ἐρώτημά σας «Ποῖος εἶνε ὁ ἰδεώδης σύζυγος» κλπ., εἶνε λίαν ἐνδιαφέρον γιὰ κάθε δεσποινίδα καὶ ἰ ἀπάντησις εἶνε ἀπαραίτητος. Καὶ τώρα σὰς ἀναφέρω τὴν ἱδικὴν μου γνώμην : Ὁ ἰδεώδης σύζυγος πρέπει νὰ εἶνε ἠθικός (καὶ μάλιστα σήμερα, ποὺ ἡ ἀνηθικότης ἔχει φτάσει σὲ ἀφάνταστο σημεῖο καὶ εἶνε ὀσπυδαίοντερος συντελεστής τῶν διαζυγίων), γιὰ νὰ ἐπικρατῆ οἰκογενειακὴ γαλήνη, ποὺ εἶνε ἡ μεγαλειότερα εὐτυχία τοῦ γάμου. Νὰ ἔχη ἐπίσης εὐγενεῖκος τρόπος, νὰ εἶνε μορφωμένος καὶ συμπαθητικός, γιὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀμοιβαία ἀγάπη, πίστις καὶ ἀφοσίωσις. Νὰ ἔχη χρήμα τόσο, ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἓνα βίον ἀνετων. Νὰ εἶνε ἐξυπνος, γιὰ νὰ εἶνε ἰκανός γιὰ τὸν μεγάλο ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἐκείνος ποὺ τὰ συγκεντρώνει ὅλα αὐτά, εἶνε ὁ ἰδεώδης σύζυγος, κι' ἔτσι ἐπιτυγχάνεται ὁ πιὸ εὐτυχισμένος γάμος. Γιὰ νὰ τὰ συγκεντρῶνῃ ὅλα αὐτά ἓνας ἄνθρωπος χρειάζεται μιά καλὴ προσπαθεῖα καὶ ἀνάλογη ὑπομονή.

ρήγορος ἄγγελος τοῦ ἀνδρὸς εἰς κάθε περίστασι. Νὰ τοῦ δίῃ θάρρος, νὰ τὸν βοηθῆ, ὅστε νὰ ξεγνᾶ ὀλίγον τοὺς κόπους τῆς ζωῆς. Τοιοῦτοτρόπως, λοιπόν, ἀγαπημένοι καὶ εὐτυχεῖς, θὰ περάσουν εὐκόλα τὸν σκληρὸν τοῦτον τῆς ζωῆς ἀγῶνα... Πλοῦτη δὲν εἶνε ἀπαραίτητα διὰ τὴν εὐτυχίαν. Ἀπειαντίας, νομιζῶ ὅτι εἶνε μᾶλλον ἐμπόδιον δι' αὐτήν. Ὅχι βεβαίως νὰ στερῆται κανεὶς καὶ τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τὸ ζῆν. Μία μέση δόξι εἶνε προτιμότερα παντὸς ἄλλου. Οὕτω νομιζῶ ὅτι θὰ δυνηθῆ νὰ γίνῃ εὐτυχῆς ὁ γάμος. Μὲ ἀπειρὴ ἀγάπη. I. K.

Η δις ΔΑΝΑΗ (Ἀθήνα), μᾶς γράφει :
 Ὑαγαπητὸ μου «Μπουκέτο». Ἐξίαι κι' ἐγὼ μιά ἀπὸ τὶς πιστές σου ἀναγνώστριες καὶ χάριχα πολὺ γιὰ τὴν ἐρευνά σας περὶ τοῦ ἰδανικοῦ συζύγου. Μπράβο! ... Δὲν ὕστερεῖς διόλου σὲ Ἀμερικανικότητα. Λοιπόν, ἀγαπητὸ «Μπουκέτακι», κατὰ τὴν ἀντιλήψιν μου, πρῶτα ἀπ' ὅλα ὁ σύζυγός μου πρέπει νὰ ἔχη πολλὰ λεφτά, μάλιστα, πολλὰ, διότι ἐκεῖ ποὺ ὁ ἔρωσ στεγαάζεται φτωχικά, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀγάπη. Ἐπίσης θέλω νὰ εἶνε φιλόξ, ξανθός, μὲ λίγα λόγια νὰ εἶνε ὠραῖος, μορφωμένος, νὰ γνωρίζῃ ἔξενες γλώσσες, νὰ εἶνε καλὸς χριστιανός, νὰ μὴ βέλῃ παιδιὰ, νὰ εἶνε φιλόπονος καὶ προπαντός, τὸ καὶ κυριώτερον, νὰ εἶνε πιστός, γιὰτὶ μπορῶ νὰ πεθᾶνω ἀπὸ ζήλεια, ὅταν τὸν βλέπω νὰ γλυκοκυττάξῃ τὰ κοριτσόπουλα. Λοιπόν, ἀγαπητὸ «Μπουκέτο», ὁ ἀνθρώπος ποὺ θὰ ἔχη ὅλα αὐτὰ τὰ προτερήματα, δὲν μπορεῖ παρά νὰ εἶνε ἰδεώδης καὶ πρότυπον συζύγου. Ὑν λοιπὸν ὑπάρχει κανεὶς τέτοιος ἰδεώδης συζύγος, ἅς μὴ γράψῃ μέσον τοῦ «Μπουκέτου».

Η δις Ν. Ν. Α. (Ἀθήνα), μᾶς γράφει :
 Ὑανδραφεύουσα πολὺ ἡ ἐρευνά σου (γιὰ μᾶς τὰ κορίτσια ἰδιαίτερως, ποὺ μόλις ἀκάσομε ἀπὸ τ' αὐτὸ σκεπτόμαστε τὸ γάμο). Ποσὸ μᾶς νοιώθει, γιὰ νὰ μᾶς κἀνης τέτοια ἐρώτησι ! Ποῖος εἶνε ὁ ἰδανικός συζύγος καὶ ποῖος ὁ καλύτερος γάμος ; Λοιπὸν, λαίτρευτέ μου πνευματικὲ συντροφε, ἡ γνώμη μου γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶνε ἡ ἔξῃ : Ὁ μὲν σύζυγος πρέπει νᾶναι νέος, γερὸς, νόστιμος, μορφωμένος (περισσότερο ἀπ' τὴ γυναικά), ἐργατικός, εὐγενικός καὶ χαϊδιάρης, ὁ δὲ γάμος γιὰ νᾶναι εὐτυχισμένος πρέπει ἀπαραίτητως νὰ ὑπάρχῃ ἡ οἰκονομικὴ βᾶσις, γιὰτὶ, ὅχι ! χωρὶς αὐτὸ τὸ διαβόλεμένο τὸ χρῆμα (ὄχι πολὺ), ὀσὴ ἀγάπη κι' ἂν ἔχομε κι' ὁ διὰ, ὁ ἔρωτας θὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο, ὅπως λέει κι' ἡ σοφὴ λαϊκὴ παροιμία : «Ὅταν ἡ φτώχεια μῆ ἀπὸ τὴν πόρτα, ὁ ἔρωσ φεύγει ἀπὸ τὸ παράθυρο». Αὕτη εἶνε ἡ γνώμη μου, ἀγαπημένω μου «Μπουκέτο».

Μὲ φιλία. N. N. A.

«ΕΝΑ ΛΟΓΙΚΟ ΚΟΡΙΤΣΙ» (ἐκ Τριτάτωξι), μᾶς γράφει :
 Ὑαγαπητὸ «Μπουκέτο». Δεχθῆτε τὴν ἀπάντησιν μου εἰς τὸν ἐρωτησῖνον ποὺ ἐθέσατε περὶ ἰδανικοῦ συζύγου καὶ γάμου : Ὁ γοητεῖα ποὺ ἐξασκοῦσε ἄλλοτε ὁ ἄνδρας ἐπὶ τῆς γυναικὸς ἐξέλιπε ἀπὸ τὴ σημερινὴ γενεά, λόγω τῆς συνεχούς συνναστροφῆς αὐτῶν εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν, τὰ διάφορα σπὸρ καὶ τὰ τοιαῖα. Ἡ γυναικα δηλαδὴ προτοῦ παντρευθῆ γνωρίζε καλῶς τὸν ἄνδρα. Σὺμφωνα μὲ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν τῶν ἀτόμων, πρέπει νὰ ἀλλάξουν καὶ οἱ τρόποι τῆς συζεύξεως, πρέπει νὰ λειψουν αἱ διαπραγματεύσεις τῶν συμπεθερολόγων καὶ οἱ φλογεροὶ ἔρωτες μὲ τὶς ἀπαγωγὰς καὶ τὶς αὐτοκτονίαις. Τὸ διατὶ εἶνε καταφανέστατο. Κάθε νεὰ μπορεῖ νὰ ἐκλεξῇ μόνῃ τὸν σύζυγον τῆς ἀρεσκείας τῆς ἐκ τοῦ κύκλου τῶν νέων ποὺ συνναστρέφεται καθημερινῶς, ἀφοῦ μελετῆσει καλῶς τὸν χαρακτήρα του, χωρὶς νὰ δεσμευεταῖ ἀπὸ κανένα πάθος. Ὑ ἰδανικός δι' ἐμὲ σύζυγος πρέπει νὰ εἶνε ἓνα γερὸ παλληκῆρι, καλομορφωμένο καὶ λογικό... Τὶ λέτε, δὲν θὰ εὐρὼ εἰς αὐτὸν τὴν εὐτυχίαν ;

Μὲ εὐλικρίνεα. Ἐνα λογικό κορίτσι

Ἐπάντησις Δανᾶς
 Ὑ δις I. K. (Πειραιῖος), μᾶς γράφει :
 Ὑαγαπητὸ μου «Μπουκέτο». Λαμβάνω καὶ ἐγὼ τὸ θάρρος νὰ σοῦ ἀπαντήσω εἰς τὰς τὸσον ὠραῖας ἐρωτήσεις σου, ἀν καὶ πιστεύω ὅτι εἶνε τόσοσ δύσκολο νὰ διατυπώσῃ κανεὶς ἐκείνο ποὺ αἰσθάνεται πραγματικά γιὰ τὰ ζητήματα αὐτά... Ὑ ἰδανικός λοιπὸν γιὰ μένα σύζυγος εἶνε ἐκείνος ποὺ θὰ κατορθώσῃ νὰ μὲ καταλάβῃ πραγματικά. Δὲν δίνω μεγάλη σημασία εἰς τὴν ἔξωτερικὴν ἐμφάνισιν. Θέλω ἡ ψυχὴ τοῦ νὰ εἶνε λεπτὴ καὶ ἀθάσ ἀσν μικροῦ παιδιοῦ, νὰ εἶνε εὐλικρινῆς, τίμιος, νὰ μὲ ἀγαπᾶ πραγματικά, ὅπως θὰ τὸν ἀγαπῆσω καὶ ἐγὼ. Θέλω νὰ εἶνε ἀρκετὰ μορφωμένος, πολὺ λεπτός εἰς τοὺς τρόπους καὶ εὐαίσθητος. Αὐτός ὁ ἀνθρώπος πιστεύω νὰ μπορῆσῃ νὰ συγκινήσῃ τὴν κᾶπλι ψυχρὴ καρδιά μου. Ὑ ὄσον ἀφορᾶ γιὰ τὸ γάμο, πιστεύω ὅτι τότε μόνον δύναται νὰ καταστῇ εὐτυχῆς, ὅταν προκύψῃ ἐξ ἀμοιβαίου καὶ πραγματικοῦ αἰσθημάτων. Ὑ ὀλέθηρα ἀποτελέσματα εἰς τὸν γάμον φέρει ἡ ἐπιπολαίοντος. Πρωτίωτος πρέπει νὰ μελετήσῃ κανεὶς καλῶς τὸν ἀνθρώπον ποὺ μέλει νὰ γίνῃ παντοεινὸς συντροφός του. Οἱ περισσότεροι σήμερα, τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ προσωρινὸν αἰσθημά των, δὲν βλέπουν παρά ἓνα ἀγγελο, στεφανωμένον μὲ ἀπειρα προτερήματα, σὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαποῦν. Κατοπὶν ὀμως, μετὰ τὸν γάμον, ὅταν περάσῃ ἡ ὀρμη τοῦ αἰσθηματος, ὅ, τί ἀπογοητεύσις !... Ὑ ὀ ἄγγελος αὐτός μεταβάλλεται εὐθὺς εἰς ἀλθῆ βᾶσιμ. Ὑ Ἀποτέλεσμα ; Εἶνε τὸσον σύνθηες : Ὑ λύσις διὰ τὸ διαζυγίον... Μεταξὺ τῶν συζύγων πρέπει, πιστεύω, νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος συνεισότης. Ὑ ἡ γυναικα πρέπει νὰ εἶνε γιὰ τὸν ἄνδρα ὄχι ἡ νισιτὰ τῶν παιδιῶν του, ἀλλὰ μιά πολύτιμος συντροφε. Αὕτη πάλι πρέπει νὰ γίνῃ ὁ πα-

Ἑ δις ΕΛΕΝΗ ΖΑΝΙΑΟΥ (Πέθμων Κορῆτης), μᾶς γράφει :
 Ὑαγαπημένω μου «Μπουκέτο». Τυχᾶνω ἀπὸ πολλῶν χρόνων ἀναγνώστριά σας καὶ τολμᾶ νὰ σὰς ἐνοχλόσω διὰ πρῶτην φορᾶν, ἐκφέροντας τὴν ταπεινὴν μου γνώμη σὸ ἐρώτημά σας : «Ποῖος εἶνε ὁ ἰδανικός σύζυγος ὁ δὲ πιὸ εὐτυχῆς γάμος». Στὶς φωτεινῆς καὶ ἑναστρες ἡμέρες καὶ νύχτες τῆς ζωῆς μας ονειροπολοῦμεν, γεμάτες ἐλπίδα, νὰ συναντήσωμε ἓνα φρόνιμον καὶ ἀξιον, ἓνα ἐνᾶρετον, τίμιον νέον, μὲ αἰώνια καλωσύνη, μὲ μεγάλη συμπονια στὴν καρδιά του, μὲ πανῶν καὶ θαρραλέοτητα, ποὺ νὰ γνωρίζῃ τὴν γυναικειᾶν διάφανον καὶ αἰθερῶν τελειότητα καὶ μὲ ὀμορφολογία καὶ πράξις ἱπποτικές, μὲ εὐλικρινῆν καὶ ἀφοσίωσιν, νὰ ἔκτελῃ μὲ ἀνδρὸπροπεθῆ καὶ ἐξευγενισμένην ἀκρίβειαν τοὺς ὄρους καὶ τὶς ὑποσχέσεις, ποὺ εἶνε διαρκουσῶν τῶν ἡμερῶν τῆς μνηστείας ἡ τοῦ ἔρωτος. Ἐκείνος ὁ ἀνδρας εἶνε ἰπποτικός καὶ ἰδανικός, ὅταν σκορπᾶ τὴν χαρὰ καὶ μὲ φωτεινῆς ἐλπίδες καλῶναι τὴν μονήρη ζωῆ, τὴ μοναξιά τοῦ βίου. Μόνον ἡ ἀγάπη

χαρίζει την υπέρτατη συγκίνηση και με συνταραχτικό και μεθόλυκο ξεχειλισμα πλημμυρίζει τις αισθήσεις μας. 'Η αγάπη μόνον, ωσαν γοητευτική αρμονική μουσική, μας ενθαρρύνει και μας πετά στας άπειρους εκτάσεις της υπερτελείας εδαμιονίας, στους παραβείσιους κόσμους, που μόνον η πτερουγίζουσα φαντασία επισκέπτεται με την αφάνταστη ταχύτητά της. Σ' ένα τέτοιο βωμό συζυγικής αγάπης θυσιάζομεν και την ζωή μας ακόμη. Με όλους τους θησαυρούς του κόσμου δεν δύναται ο γάμος να είναι πανευτυχής, παρά μόνον όταν ο σύζυγος με προθυμότητα και άπαλους τρόπους σέβει την ψυχική δίψαν με την μάγον γλώσσα του, με θυσιας άναξίας και γλυκόλογα ηγαζόντα από την καρδιά και πλημμυρούντα με άρρητον ήδονην την ζωήν μας. 'Ιδανικός σύζυγος είνε εκείνος που είνε πρότυπος ευγενείας και λεπτότητας, με την καρδιά γεμάτη θάρρος, φιλοκαλία, φιλεργία, ρωμαντισμό και 'ιδανισμό. 'Ο ύψηλόφρων, ο εδγενής, ειλικρινής, ευπειθής, συνεπής και ακριβής σύζυγος, κρατά αιχμάλωτον τόν νούν και την καρδιά μας και η ψυχή μας φτερουγίζει σε παραβείσιον μεταρσίωσιν, μέσα σε ούρανας μεγαλοπρεπείας κόσμον ονειρωδώς ώραϊον. 'Η σκοτεινιά της ψυχής μεταβάλλεται έτσι σε λαμπρότητα ανέκφραστου μεγαλείου. Μόνον με την αγάπη, την υπέρτατη θεότητα, την αγνή και άσπιλη, λογίζεται ο γάμος σωστός και εύτυχής. 'Η μελωδική, θωπευτική αγάπη, αποθεώνει την ψυχή. 'Η αγάπη έναρμονίζει, γλυκαίνει, μυρώνει και με εκθαμβωτική αίσγη γεμίζει το στήθος χαρά και εύτυχια. Αυτά είνε, αγαπημένο μου «Μπουκέτο», τὰ δνειρά μου, σε κάθε ποθητό, σε κάθε βαθύλυκο και μυριοαγαπημένο, σε κάθε ζηλευτό και γοητευτικό, σε κάθε μευστικό και σαγηνευτικό ζύνημα της χαρουργής. Αυτό μόνον τὸ δνειρον ανάκουφίζει την καρδιά και συναρπάζει τὸ πνεύμα. Τέτοιος γάμος θεωρείται τρισευτυχής.

Μετά μερίστης τιμής και άπειρου εκτίμησως, η φίλη και άναγνώστριά σας 'Ελένη Ζανίδου

'Η δις KARMEN SYABA (Χαλάνδρι), μας γράφει :
'Αγαπημένο μου «Μπουκέτο». Με τὸ ερώτημα τὸ ὁποῖον μᾶς θέτετε : «Ποῖος εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος», καταθέτω και ἐγὼ τὴν γνώμην μου. 'Εν πρώτοις τὸν θέλω νὰ μὴν εἶνε ὠραῖος, διότι ὁ ὠραῖος σύζυγος ἔχει πολλὰς διαταραχὰς με τὴν σμυδάνην του, ἐνεκεν ζηλοτυπίας. 2ον) Θὰ ἐθεωροῦμην εὐτυχῆ, ἐν εἰς αὐτὸν σύζυγον ἱπποτικὸν χαρακτήρη, ὡς τὸν ὠραῖον Λαγκαρνιέρ, τὸν ἥρωα τοῦ ὠραῖου μυθιστορήματος τοῦ «Μπουκέτου» σας. 3ον) Νὰ ἔχη μετρίαν περιουσίαν, τὸσην τοῦλάχιστον, ὥστε νὰ περνοῦμε ἄνευ στενοχωριῶν. Με μιά τέτοια ζωὴ θὰ ἐθεωροῦμην εὐτυχῆ.

Μεθ' ὀπολήφως.

Κάρμεν ὄλθα

'Η δις ΕΛΕΝΗ Δ. Κ. (Θεσσαλονίκη), μας γράφει :
'Αγαπητὸ μου «Μπουκέτο». «Ποῖος εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος ;» Νὰ μιά ερώτησις, πὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη σαφῆ και κατηγορηματικὴ ἀπάντησι, μιά πὺ τὰ γούστα διαφέρουν. Κατὰ τὴν γνώμην μου ὅμως, τὴν ἀπάντησι στὸ ερώτημα σας αὐτὸ τὴν δίδει ὁ Georges Honez στὸ μυθιστόρημα του ὁ «'Αρχισιδηρουργός». Καὶ πράγματι, δὲν φαντάζομαι ἰδανικότερον σύζυγον ἀπὸ τὸν Georges Derblay, τὸν ἀρχισιδηρουργό. "Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο ερώτημα σας «Ποῖος εἶνε ὁ πῶ εὐτυχισμένος γάμος ;» Γιὰ ἀνθρώπους ἰσορροπημένους, γάμος εὐτυχισμένος εἶνε ἐκείνος πὺ τὸ ἀνδρόγυον ἐκτιμᾶται ἀμοιβαίως, πὺ συνεννοεῖται μεταξύ του, πὺ ὁ ἕνας προλαμβάνει τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄλλου και πὺ ἡ γυναικα, χωρὶς νὰ παραλείπει τὰς κοινωνικὰς τὴς ὑποχρεώσεις, κυττάζει τὸ σπῆτι τὴς, τὸν ἄνδρα τὴς και τὰ παιδιὰ τὴς. 'Ελένη Δ. Κ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΑΓΓΛΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Μεταξύ φίλων :

— Πῶς ἔχασε ὁ Τὸμ τὴν περιουσία του ; Κυνηγοῦσε τὰ χροιάφρα ;
— Ὁχι. Κυνηγοῦσε τίς...ξανάφες !..

Κατὰ τὸ ταξεῖδι, ἕνας δειλὸς ἐπιβάτης ρωτᾷ τὸν πλοίαρχο :

— Τὶ νὰ σὰς πῶ, κύριε πλοίαρχε. Μοῦ φαίνεται πὺς τὸ πλοῖο κουνιέται πολὺ. Συνέβη ποτὲ καμμιά ἀπόλεια στὰ ταξεῖδιά σας ;
— Ὁ πλοίαρχος. — Ποτέ ! Στὸ τελευταῖο ταξεῖδι μας τρεῖς ἐπιβάτες ἔπεσαν στὴ θάλασσα και πνίγησαν, μὰ τοὺς βόϊκαμε και τρεῖς !..

Κάποτε ἕνας νεαρὸς Ἰνδὸς φοιτητὴς ἔγραψε ἕνα εὐχαριστήριο γράμμα στὸ δευθετὴ τὴς ιεραποστολῆς τὴς πατρίδος του και τελειώνοντάς τὸ θέλησε νὰ προσέβη : «Ὁ Θεὸς νὰ σὰς διατηρῆ και νὰ σὰς προστασίωσῃ». Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔξερε τὴν ἔνοια τὴς λέξεως «διατηρῆσῃ», πήρε τὸ Δεξιάδι, τὸ συμβουλευθῆναι κα' ἔγραψε στὸν ιεραπόστολο : «Ὁ Θεὸς νὰ σὰς κἀνέ πιστός !..»

'Ο χρήσιμος γιατρός.

'Η Μίσσεξ Μπράουν. — Ἐσεῖς δὲν εἶστε ὁ γιατρός, ὁ ὁποῖος περτοπήθηκε τὸ παδάκι μου στὴν τελευταία του ἀρρώστια, ἀπὸ τὴν ὁποία και πέθανε ;
'Ο γιατρός. — Μάλιστα, κυρία μου.

'Η Μίσσεξ Μπράουν. — Καὶ τὸν μακαρίτη τὸν ἄνδρα μου ;
'Ο γιατρός. — Μάλιστα, κυρία μου.

'Η Μίσσεξ Μπράουν. — Θὰ ἤθελα τότε νὰ ἐπισκεψθῆτε και τὴν πεθερά μου, ἡ ὁποία εἶνε ἀρρώστη !

Παιδί με τοῦ και γνώσι...

'Ο πάστορ. — Ἄν πετάξεις ἀπὸ τὸ τσιγάρο, παιδί μου, θὰ σοῦ δώσω ἕνα σελλίνι.

'Ο νεαρὸς μάγκας. — Εὐχαριστῶς, κύριε πάστορ.

'Ο πάστορ. — Μπράβο, παιδί μου ! Πάρε τὸ σελλίνι. Τὶ θὰ πάρης μ' αὐτό ;

'Ο νεαρὸς μάγκας. — Ἦ γοράσω ἕνα πακέτι...σιγάρα !..

Κόψιμο !..

'Ο πελάτης. — Γιατρός, με κοινὸ ὁ λαμπρός μου.

'Ο γιατρός. — Χυ ! Πρέπει νὰ κόψουμε τὴς ἀνγυδαίς.

Μετὰ κόψιμοτος ἤλθες ὁ ἴδιος πελάτης ἐπισκέπτεται και πάλι τὸν γιατρός και τοῦ δείχνει τὴν κοιλία του.

— Γιατρός μου, ἔχω ἕναν πόνον ἐδῶ.

'Ο γιατρός. — Εἶνε σωλικοπροεδίς ! Ἠτὴν κόψουμε !..

Περνοῦν λίγες βδομάδες. 'Ο πελάτης ξαναπαίγναι στὸν γιατρός και με συγκρατημένο ὄφθο τοῦ λέει :

— Γιατρός μου, δὲν ἔξερω ἂν εἶνε

φρόνιμο νὰ σὰς τὸ πῶ, μὰ ἔχω τρομερὸ πονοκέφαλο !.. Μήπως πρέπει νὰ μοῦ κόψετε τὸ κεφάλι ; !..

Διάνκα !..

— Μετὰ τὴς ἐξετάσεις, ὁ πατέρας ρωτᾷ τὸ γινὸ του :

— Ἀκτόν, πῶς τὰ κατάρρες στὴν ἀρθριματικὴ ; Πόσα λανθασμένα προβλήματα εἶχες ;
— Μονάχα ἕνα.

— Ἐγγε ! Καὶ πόσα προβλήματα ἦσαν ὄλα-ὄλα ;

— Δώδεκα.

— Θαυμάσια ! Ὡστε τ' ἄλλα ἔνδεκα τὰ ἔλιωσε σωστά ;

— Ὁχι... Δὲν τὰ ἔλιωα καθόλου !..

Πρωτοχρονιάτικα.

'Ο σκοτεινὸς διάρογος. — Χρόνια πολλὰ, κύριε ! Εἶμαι ὁ ἀνθρώπος πὺ ἀδειάζει κάθε μέρα τὸν τενεκὸ τὸν σκουτιδιῶν σας.

'Ο οἰκοδεσπότης (τοῦ ὁποῖου ἡ σπέσις ἄδειασαν ἀπὸ τοὺς πολλοὺς μπιναμάδες). — Εὐχαριστῶ, πάλιράκι μου. Κ' ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀνθρώπος πὺ γεμίζει κάθε μέρα τὸν τενεκὸ μετὰ τὰ σκουτιδιά, πὺ ἀδειάζεις, μὰ κανένας δὲν μοῦ ἔδωσε μπιναμά !..